

K dnešní poslední neděli v církevním roce nabízí ekumenický lekcionář tyto biblické texty:

Ezechiel 34,11-16; Žalm 23; 1 Korintským 15,20-28
Evangelium podle Matouše 25:31-46

Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.

Pojďte. Blíží se konec.

Ale nelekejte se. Není konec všemu. Je to jen konec církevního roku.

Než začne Advent, nabízí nám Evangelium myšlenky na věci poslední.

Zkusíme je přijmout a unést?

Pohled ke konci určité životní etapy... Jaký pro nás je?

Když si ho dovolíme, ... může se stát i pohledem na to, kde jsme teď, kam jsme došli, jak si vedeme?

Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.

A ujměte se ho už nyní.

Z dlouhého podobenství jsem vybral to nejlaskavější slovo. Asi jste si všimli. Vzal jsem ten nejsladší plod. Slovo pozvání. Ty trpké a nepříjemné představy posledního soudu nechávám stranou. Věřím, že podobenství o posledním soudu nemáme v Evangeliu proto, abychom se poučili, jak to bude jednou probíhat, ale abychom přeměřovali pozornost na to, co se děje teď mezi námi a o čem už tušíme, že má smysl. K tomu jsme pozváni opravdu.

Evangelium napovídá, svítí na cestu - díky Kristu.

Mluví o všednodenních maličkostech a dává si moc záležet na těch „nepatrných“. Opakuje motiv: Měl jsem hlad a dali jste mi jíst, byl jsem vyprahlý a dali jste mi pít, byl jsem v nejistotě a vy jste při mně stáli pevně, byl jsem v izolaci a vy jste vymysleli, jak se se mnou spojit - zavolali jste mi přes mobil, poslali jste mi fotku, namalovali obrázek, nahráli jste mi moji oblíbenou písničku, vyhlíželi jste příležitost, abyste mě třeba i omezeně navštívili.

Když myslíme na věci, které jsou poslední, učí nás to vnímat i zdánlivé maličkosti, co se dějí mezi námi teď.

Pohled ke konci nás někdy přiměje vyslovit i to, co se nevyslovuje běžně:

Děkuji za to, že jsi.

Díky, že jsi mi zavolal, moc mi to pomohlo.

Díky, že jsi mi naslouchal, měl jsem špatný den a tobě jsem to mohl svěřit.

Díky, že se za mne modlíš, nemusíme o tom ani mluvit, ale... je to pro mne velká síla.

Mohli byste pokračovat dalšími takovými drobnými větami. Jsou to nepatrné maličkosti, ale jsou mezi námi důležité asi tak ... jako dotek nebeského království.

Je nám dáno zahlédnout podstatné věci.

Děláme, co můžeme. Církevní rok je u konce. Je čas vidět nepatrné. Třeba i na poslední chvíli. Ujměte se království. Pojďte, požehnaní mého Otce.

Milý Bože, děláme, co můžeme. Možná je to málo. Možná se dějí zázraky. Ty víš. ... Amen

slovo milosti: Vyhledám vás a budu o vás pečovat.

Vysvobodím vás ze všech míst, kam jste byli rozptýleni v den mrákoty. (Ez 34)

požehnaní: Bůh požehnej vašim nápadům, myšlenkám i slovům. Těm prvním i těm posledním.